

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana și Boico Victor,

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Sâli Radu și de avocatul Brînză Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Curneac Serghei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 02.08.2018-10.07.2020;

2. instanța de apel: 17.09.2020-27.10.2020;

3. instanța de recurs: 26.01.2021-05.07.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 10 iulie 2020, Curneac Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă integral, s-a dispus încasarea de la Curneac Serghei în beneficiul părții vătămate Iamblea Ruslan prejudiciul material în sumă de 6920,94 lei, prejudiciului moral în sumă de 50000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei.

S-a dispus încasarea de la Curneac Serghei la bugetul de stat suma de 960 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor judiciare suportate la întocmirea raporturilor de expertiză judiciară nr. 201802D1316 din 05.07.2018, nr. 201802D1359 din 13.07.2018 și nr. 2018D1274 din 03.07.2018.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Curneac Serghei la data de 17.06.2018, în jurul orelor 17:20, deplasându-se la volanul automobilului de model „Rover 620i” cu numărul de înmatriculare XXXXX pe str. Vadul lui Vodă în direcția străzii Transnistria, ajungând în intersecție cu str. Transnistria și-a realizat intenția de încălcare a regulilor circulației rutiere, și anume a efectuat manevra de

virare la stînga fără a ceda trecerea vehiculului condus de Iamblea Ruslan de model „BMW” cu numărul de înmatriculare XXXXX care se apropia în intersecție din sens opus din dreapta și urma să se deplaseze înainte și care are prioritate față de vehiculul ce virează la stînga, creînd astfel neîntemeiat obstacol autoturismului condus de Iamblea Ruslan.

Ca urmare a acțiunilor inculpatului la efectuarea manevrei de virare la stînga fără a ceda trecerea vehiculelor care vin din sens opus și se vor deplasa înainte sau la dreapta și care au prioritate față de vehicul ce virează la stînga, automobilul condus de Curneac Serghei a ieșit pe linia de deplasare în fața automobilului condus de Iamblea Ruslan care se deplasa regulamentar pe carosabilul str. Vadul lui Vodă în direcția str. Transnistria și ca consecință a generat coliziune între unitățile de transport indicate.

În urma impactului, ambele unități de transport au fost defectate tehnic, conducătorului automobilului de model „BMW”, Iamblea Ruslan conform raportului de expertiză medico-legală nr. 201802D1359 din 13.07.2018 i-au fost cauzate vătămări corporale medii, iar pasagerului Iamblea Ana a.n. XXXXX, care în timpul impactului se afla în automobilul BMW, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 201802D1272 din 03.07.2018, vătămări corporale sub formă de contuzia țesuturilor moi a regiunii toraco-lombare vertebrale. La fel și pasagerului din salonul automobilului de model „Rover 620i” Curneac Nonna s-a ales conform concluziilor fixate în raportul de expertiză medico-legală nr. 201802D1316 din 05.07.2018 cu leziuni calificate ca fiind vătămare corporală neînsemnată sub formă de excoriații la nivelul hemitoracelui drept.

Acțiunile lui Curneac Serghei au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unității de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale unei persoane.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată cu apel de către avocatul Brînză Sergiu în numele inculpatului, care a soliciat casarea totală a sentinței cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare, pe motiv că au fost încălcate prevederile art. 33-35 Cod de procedură penală.

În motivarea cerințelor sale, apărarea a indicat că, inculpatului Curneac Serghei i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil, or acesta neîntemeiat a fost anunțat în căutare de către instanța de fond cu dispunerea examinării cauzei penale în absența sa, fiind eronat interpretate exigențele prevăzute de art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală.

La fel, apărarea a indicat că la examinarea cauzei penale și pronunțarea sentinței, instanța de judecată și-a depășit vădit competențele, părăsind limitele învinuirii lui

Curneac Serghei formulate în rechizitoriu, fapt ce a dus la pronunțarea unei sentințe neîntemeiate și arbitrar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020, a fost admis apelul declarat, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Curneac Serghei, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale. În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Curneac Serghei a săvârșit infracțiunea imputată lui, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În special, instanța de apel a făcut referire la declarațiile părții-vătămate Iamblea Ruslan (*Vol. I, f.d. 202*), declarațiile martorului Iamblea Ana (*Vol. I, f.d. 206*), declarațiile martorului Iamblea Ruslana (*Vol. I, f.d. 205*), declarațiile inculpatului Curneac Serghei (*Vol. I, f.d. 102-103*), procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 17.06.2018 (*Vol. I, f.d. 8*), procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 17.06.2018 (*Vol. I, f.d. 11-16*), procesul-verbal de ridicare din 19.06.2018 (*Vol. I, f.d. 31-32*), procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.06.2018 (*Vol. I, f.d. 33-35*), înregistrarea video de pe DVD R (*Vol. I, f.d. 32*), raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 201802D1359 din 13.07.2018 (*Vol. I, f.d. 54-55*), raportul de expertiză medico-legală nr. 201802D1274 (*Vol. I, f.d. 66-67*), raportul de expertiză medico-legală nr. 201802D1316 din 05.07.2018 (*Vol. I, f.d. 26-27*).

Cu referire la argumentul invocat în apel precum că inculpatul s-a prezentat la organul de urmărire penală și în instanța de judecată, instanța de apel a conchis că, Curneac Serghei inițial se prezenta la ședințele de judecată, însă după vizualizarea înregistrării video a faptei săvârșite s-a eschivat cu rea voință de a se prezenta la judecarea cauzei penale, ulterior a fost dispusă aducerea silită și anunțarea în căutarea, fiind intentat dosarul de căutare nr. 2020250093 (f.d. 197), astfel examinarea cauzei a fost finalizată în lipsa inculpatului Curneac Serghei conform art. 321 Cod de procedură penală.

În partea ce ține de individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, la numirea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social și

prejudiciabil al infracțiunii, care conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă, inculpatul nu are antecedente penale.

Totodată, circumstanțe atenuate la examinarea cauzei s-au stabilit: comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, recunoașterea de către inculpat a vinovăției și căința sinceră, lipsa cărorva pretenții din partea părții vătămate față de inculpat. Circumstanțe agravante, n-au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a conchis că, la numirea pedepsei, instanța de judecată a ignorat prevederile art. 75 Cod penal ce ține de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și i-a numit o pedeapsă prea aspră în coraport cu fapta săvârșită de inculpat.

În acest context, instanța de apel a conchis că, instanța de fond eronat i-a stabilit inculpatului o pedeapsă sub formă de 2 ani și 6 luni închisoare, deoarece sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal prevede amendă în mărime de până la 650 unități convenționale, iar conform prevederilor art. 64 alin. (3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele la 500 la 3000 unități convenționale, iar pentru infracțiunile săvârșite din interes material – până la 20000 unități convenționale, luându-se ca bază mărimea unității convenționale la momentul săvârșirii infracțiunii. Mărimea amenzii se stabilește în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite și de situația materială a celui vinovat și a familiei sale.

Subsecvent, s-a stabilit că, aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în privința inculpatului Curneac Serghei, este prevăzută că pedeapsă complementară facultativă care poate fi aplicată doar în situația în care instanța aplică pedeapsa principală cu închisoarea, în celelalte cazuri, respectiv când se stabilește pedeapsa cu amenda sau cu muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsa facultativă nu este prevăzută de lege.

Prin urmare, instanța de apel a reiterat că, legislatorul la art. 264 alin.(1) Cod penal, a prevăzut aplicarea sau neaplicarea pedepsei complementare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, doar în cazul aplicării pedepsei principale sub formă de închisoare, astfel, legislatorul cert s-a expus în privința aplicării sau neaplicării pedepsei complementare, a privării de dreptul de a conduce mijloace de transport: - doar în cazul când pedeapsa principală este închisoarea.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței, deoarece apelul a fost admis greșit.

În susținerea celor solicitate, recurentul critică decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, menționând în acest sens că, instanța de apel pronunțând o decizie

de condamnare a inculpatului la o pedeapsă sub formă de amendă pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, nu a fost atins scopul principal al pedepsei.

De asemenea, procurorul susține că, instanța de apel nu a indicat expres în descriptivul deciziei motivele în baza cărora a dispus stabilirea în privința inculpatului a unei pdepse sub formă de amendă, or aceasta s-a limitat doar la enumerarea circumstanțelor pe care le consideră atenuante, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală.

5.1. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Brînză Sergiu în numele inculpatului, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare de către instanța de fond.

În motivarea cerințelor sale, apărarea indică circumstanțe similare celor invocate în cererea de apel, suplimentar meționând că, instanțele de judecată arbitrar au acceptat probele acuzării și nu au oferit inculpatului posibilitatea de a prezenta probe în susținerea poziției sale de apărare, or cauza a fost examinat în lipsa inculpatului, astfel încălcând flagrant principiul contradictorialității.

6. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a respinge recursul ordinar declarat de avocatul Brînză Sergiu în numele inculpatului ca inadmisibil, iar recursul ordinar declarat de către procurorul urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Brînză Sergiu în numele inculpatului:

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că, recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

La caz, se reține că potrivit textului recursului declarat de către avocat, acesta invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază*

soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând circumstanțele invocate de apărător în cererea de recurs, Colegiul penal lărgit constată că de fapt, recurentul își manifestă dezacordul cu faptul că examinarea cauzei a avut loc în lipsa inculpatului, astfel încălcând principiul contradictorialității.

Cu referire la acest aspect, instanța de recurs conchide că, alegațiile apărării nu și-au regăsit confirmarea, or, cauza a fost examinată cu respectarea rigorilor prevăzute de art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căruia judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă cert că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 decembrie 2019, s-a dispus aducerea silită a inculpatului (*Vol. I, f.d. 169*), iar prin încheierea din 13 decembrie 2019 (*Vol. I, f.d. 176*), Curneac Serghei a fost anunțat în căutare, fiind intentat dosarul de căutare cu nr. 2020250093.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit apreciază concluziile lansate de recurent în acest sens ca fiind eronate, or, potrivit jurisprudenței CtEDO, cauza *Kattan vs România* din 21.01.2014, s-a statuat că „nu va fi încălcat art. 6 din Convenție, în cazul când inculpatul contribuie la crearea unei situații, în care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său - examinarea cauzei în lipsa sa. În cazul când inculpatul a cunoscut despre desfășurarea judecății și nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a inculpatului.”

Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror:

Potrivit art. 435 alin. (2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului declarat de către procuror, rezultă că recurentul atacă decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare*

gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal lărgit reține că în speță, instanța de fond l-a recunoscut vinovat pe Curneac Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Subsecvent, instanța de apel prin decizia adoptată a casat parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și a pronunțat o nouă hotărâre în acest sens, prin care lui Curneac Serghei i-a fost stabilită o pedeapsă cu amendă în mărime de 600 unități convenționale.

Astfel, reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Astfel, una din chestiunile de drept pe care trebuie să le soluționeze instanța de apel este: dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just.

În acest aspect, motivele invocate de procuror referitor la faptul că, instanța de apel a stabilit inculpatului o sancțiune sub formă de amendă în lipsa unei motivări factologice, instanța de recurs le consideră întemeiate, or, potrivit descriptivului deciziei recuare, instanța de apel s-a limitat la concluzii de ordin general, fără a indica expres de care anume criterii de individualizare a pedepsei nu a ținut cont instanța de fond, precum și în virtutea căror raționamente s-a impus necesitatea casării sentinței în această latură.

Prin urmare, instanța de apel stabilind inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, a pronunțat o decizie nemotivată, cu toate că obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței Curții Europene, expusă în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (*a se vedea hotărârea Kuznețov și alții c. Rusiei*).

Totodată, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind eronată concluzia instanței de apel prin care a conchis că *„legislatorul la art. 264 alin. (1) Cod penal a prevăzut aplicarea sau neaplicarea pedepsei complementare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, iar aceasta poate avea loc doar în cazul aplicării pedepsei principale sub formă de închisoare”*, or, din dispoziția art. 62 alin. (6) Cod de procedură penală rezultă că, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată numai în calitate de pedeapsă complementară, iar acest fapt nu este condiționat sub nici o formă de categoria pedepsei principale stabilite inculpatului.

Colegiul penal reamintește că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

La fel, Colegiul penal lărgit stabilește că potrivit sentinței, instanța de fond, prin prisma prevederilor art. 7, 61, 75 și 78 Cod penal, la stabilirea pedepsei penale, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În acest sens, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond prin care a conchis că *„(...) inculpatului urmează a i se stabili o pedeapsă sub formă de închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, în limitele prevăzute de lege din motiv că făptuitorul nu a acceptat aplicarea altei categorii de pedepse mai blânde, cum ar fi munca neremunerată (...) la fel, inculpatul nu a pledat nici pentru aplicarea sancțiunii cu amendă, eschivându-se de a se prezenta la judecată. Deoarece mărimea amenzii pentru fapta săvârșită depășește suma de 32000 lei, ținând cont de situația materială a celui vinovat și a familiei sale, instanța de judecată constată că pedeapsa dată îngreunează situația materială a familiei (...)”*.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, la individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare, instanța de apel nu a respectat toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate, iar decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fapt ce constituie temei de casare a deciziei, iar soluția în această parte a primei instanțe, este una corectă.

Colegiul penal susține poziția instanței de fond care în partea descriptivă a sentinței motivat a indicat de ce aplicarea unei pedepse neprivativă de libertate nu va atinge scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza *Albert*

vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit va admite recursul ordinar declarat de procuror, întrucât instanța de apel greșit a admis apelul avocatului Brînză Sergiu în numele inculpatului, or, judecând apelul, a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția – temeiuri pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Brînză Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020.

Admite recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Sâli Radu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Curneac Serghei XXXXX*, cu menținerea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 10 iulie 2020.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 13 august 2021.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Boico Victor